

„De geistlige Embedsmænd, der i Inddragingsøieblikket ere ansatte i Embeder, ydes fuld Erstatning for Afsvær af de indtagne i § 1 nævnte Indtægter. Kirke- og Undervisningsministeren afgjør det Fornødne til Ordning heraf, og Erstatningssummen opføres paa de aarlige Finantslove.“

Lil § 7.

6) Som sidste Afsnit tilføies:

„De geistlige Embedsmænd, som ere ansatte i Embede, naar denne Lov træder i Kraft, indrømmes, dersom de ønske det, en Frist af 3 Aar fra Lovens Skrafttræden, før hvis Udløb Forandringen ikke foretages for deres Vedkommende. Efter den indtraadte Fraskillelse af Forberne ydes dem fuld Erstatning for Afsværet af det Fraskilte efter den i § 3 giivne Regel.“

Lil § 14.

7) I Linie 3—4 ombyttes Ordene: „om det Dverstyvende skal sælges samlet eller i Parceller“ med følgende: „Størrelsen af de Parceller, i hvilken det Dverstyvende skal sælges“.

Lil § 15.

8) I Linie 2 indskydes efter Ordene: „ved indtrædende Ledighed“: „eller i Genhold til Bestemmelsen i § 7, sidste Afsnit“.

Formanden: Afstemningen over de stillede Vædrings- og Underædringsforslag vil være den, at der først stemmes over Underædringsforslagene under Nr. 2 og 3 til Vædringsforlaget under Nr. 1. Derefter bliver der, saafremt sidstnævnte Vædringsforslag maatte blive forkastet, at stemme over de Vædringsforslag, der findes under Nr. 4—8, hvorimod disse, hvis Vædringsforlaget under Nr. 1 vedtages, ville bortfalde. Det indbyrdes Forhold mellem Vædringsforslagene under Nr. 4—8 er det, at naar Vædringsforlaget under Nr. 4 vedtages, vil der derefter blive at stemme over de følgende Vædringsforslag; men hvis det nævnte Vædringsforslag forkastes, ville dermed Vædringsforslagene under Nr. 5, 6 og 8 bortfalde.

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de dertil stillede Vædrings- og Underædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Brig: Da denne Sag saa ofte har været forhandlet her i Thinget, skal jeg med Hensyn til det af mig og flere andre Medlemmer stillede Forslag fatte mig i muligste Korthed. Det Forslag, vi have tilladt os at stille, er det samme, som blev fremlagt i forrige Session af Halvdelen af det da nedsatte Fællesudvalg. Det blev her i Salen forkastet med 48 Stemmer mod 43, og der var 7—8 Medlemmer fraværende, saaledes at den Forskjel, der var i Stemmetallet, ikke var

meget stor. Efter det Udfald, Sagen imidlertid fik i forrige Session, vilde vi vissefelig ikke paany have bragt den under Forhandling, men da dette nu er sket fra anden Side, have vi troet ogsaa at burde fremsætte vort Forslag til det ærede Things Overveielse, naagat vi ganske vist ikke have noget særdeles Naab om, at dette Forslag vil blive vedtaget i Folkethinget, medens det iøvrigt vel med Hensyn til det endelige Udfald har den samme Udsigt som det andet Forslag, som vel neppe heller har nogen særdeles Udsigt til at blive gennemført. Vi stille dette Forslag, fordi vi Alle have den Overbevisning, at dette Spørgsmaals Løsning ligger saavel i Folkets som i Kirkens Interesse; det er et Spørgsmaal, som i saa lang Tid har beskæftiget Folket, og som i mange Henseender har saa megen Sympathi i Folket, at vi maa anse det for heldigt, om denne Sag kunde blive endelig løst. Vi stille det fremdeles, fordi vi anse det for gennemførligt, og endelig fordi vi tro, at det tilfredsstiller de Ønsker og Fordringer, som ere komne frem i Folket. Naar man ser tilbage paa denne Sags tidligere Historie, vil man vist med Forundring finde, at de Fordringer, som tidligere gjordes, langtfra vare saa vidtgaende som de, der her ere opfyldte. Det Forslag, vi have tilladt os at stille, imødekommer disse Ønsker og Fordringer i langt fuldere Maal, end man i tidligere Tid ansaa det for muligt at faae fuldtegjort. De Forhold, som den Gang fremkaldte Ønsket om en Forandring i Præsternes Lønning, vare jo for det Første Hensynet til den store Ulighed, der var mellem de Geistliges Indtægter; denne Mangel er fuldstændig afhjulpen ved dette Forslag. Det andet Forhold var Præstegaardenes Aving, som man dels af Hensyn til det præstelige Kald, dels af nationaløkonomiske Hensyn søgte at faae forandret. Ogsaa dette er opnaaet paa en saadan Maade, at jeg tror, at Thinget i denne Henseende er enigt. Det tredie Punkt var Offer og Accidentser, og jeg tror, at det, man kunde ønske i saa Henseende, er opnaaet fuldstændig i det af os opstillede Forslag. I de tidligere Forhandlinger var der jo endogsaa Tale om, at Accidentserne skulde afløses; her ere de fuldstændig opgivne, og den Byrde, der saaledes har hvilet paa Folket, bliver fuldstændig borttagen. Jeg tror, at det er saa store Fordele, at man vel maa undre sig over, at et saadant Forslag ikke bliver vedtaget. Dette Spørgsmaal har nu i næsten 20 Aar været under Forhandling uden at være bragt til Afslutning, men de mange Aars Forhandlinger have dog ført til det Resultat, at de forskjellige Anskuelser have samlet sig om tvende Hovedforslag, og fremdeles af Forskjellen mellem disse tvende Forslag er reduceret til to væsentlige Punkter, at man om alle de øvrige Punkter, og det Punkter, som netop angaa de egentlige Lønningsforhold, har opnaaet nogenlunde Enighed. Jeg skal derfor endnu kun ganske kort berøre disse